

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
SZÉKES.
Mindennemű kézirat, ké-
vél, hirdetés elfogadá-
sára, az előfizetési díjak
Asz hirdetési összegek besze-
désére egyedül illetékes
a

„Mezőségi Híradó“
szerkesztősége Mocs.
Kéziratot nem adunk vissza

MEZŐSÉGI HIRADÓ

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felölös szerkesztő és kiadó tulajdonos: Dániel Géza. Főmunkatárs: Orbán Ferenc

Előfizetési ár;
Egész évre 8 korona
Félévre . . . 4 „
Negyed évre . 2 „
Egyes szám ár a 20 fill

Hirdetések díjszabás
szerint.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.

Mi lesz?

Mult napokban pár sorból álló le-
velet és végén egy kérdőjelt kapott
a Mezőségi Híradó szerkesztősége. A
levél a szerkesztőségnek volt titulázva,
de a kérdőjelhez a közönségnek is
köze van. Foglalkozzunk tehát a kér-
dással, mely a „Mocsvidéki fogyasz-
tási szövetkezetet“ közvetlen közlőrl
érinti és érdekli. Társadalmunk színe-
java egyesült, tömörült, hogy egy
régóta emlegetett eszmét valóra vált-
son, realizáljon. A sok utánjárást, oda-
adó fáradozást igénylő előmunkálatok
után megtartott az alakuló gyűlés
is. Egyeseknek, tekintélyes állásu, nyo-
matékos szavu egyéneknek kitartása,
a közügyben kifejtett fáradozása meg-
törte a közönyt, mi ugy fekszik tár-
sadalmunk lelkére, mint novemberi ned-
ves napokon a völgykatlanokba tele-
pedett fojtó köd. Ezt elüzi a napnak
gyenge sugara is, de amannak elosz-
latására aligha elégséges néhány korrekt
gondolkozásu embernek lángoló buz-
galma, meleg szive. Ezt bizonyítani
is tudjuk. Öszre, a jelen év öszére
terveztük a szövetkezeti bolt megnyi-
tását, de szalmatüz volt kicsikét s ne
gondolkozzék senki, ha a fellobbanás
után a szalmatűznek szokatlan szaga
is érzik. Világra jött a csecsemő. A
mama mással foglalataskodik s szabad
idejében szorakozik. Nem táplálja a

csemetét, sőt azt sem veszi észre, hogy
a cuclit is kivették az ártatlan parányi
csöppség vékony kis szájából. Fine-
finále, ha sokáig így tart, se mama,
se cucli, de uram bocsá, még az ujszü-
lött is komoly veszedelemben forog-
hat. Van e hangnak valamelyes pesz-
szimisztikus színezete. Ennek a színe-
zetnek is van valami alapja, de még
sem lehet annyira lehangoló, hogy
beföllegzést olvashassanak ki abból
mindazok, kik az eszmével úgy ahogy
még megbarátkoznak, de a kivített
szívesen küldenék a Hadesnek legfe-
nekére. Nem lehet, nem szabad meg-
engedni, hogy a szövetkezeti gondo-
lat elposványosodásával annak ellen-
ségei aránytalanul olcsón oly nagy
örömben füröszkék meg lelküket. Nem
lehet még a leglethargikusabb közöny
országában, a vastag indolencia terü-
letén sem annyira töpörödött és vézna
a társadalom lelke, hogy pár hét le-
forgása után lábbal tiporja, sárban
vonszolja meg a gondolatot, minek
léte adott s mit büszkén irt lobogó-
jára. És ha megtörténhetnék, minek
megtörténnie nem szabad, az élhetel-
enség jelzője nem volna eléggé jel-
lemző. Az önarcuerverés is kevés. Tisz-
tességtelen, a karakteres jellemmel
össze nem egyeztethető dolog volna
a dülőre nem jutás. Miért? Mert ne-
hány derék egyén egész lelkét, szívét,
munkáját, fáradozását kölcsönözte oda

a köznek. Nem utopisztikus álmok
vezették őket, mikor a helybeli és
vidéki közönséget sok utánjárással
összevonták, tömörítették. A társada-
lom adta nekik a mandátumot, annak
akartak megfelelni és meg is feleltek.
És ha most kezd beborulni, mikor a
hajnal után a nap ragyogó sugarait
várják, ha most jelentkezik az átkos
közöny — minden közérdeknek meg-
ölő hóhéra — mikor a kezdet kez-
dete helyett bevezetett dolgokkal állunk
szemtől-szembe, akkor keresnünk kell
a társadalom lelkét, hogy oda apel-
láljunk. Ezt a lelket pedig meg kell
találnunk, annak hiányoznia nem sza-
bad. Ellenkező esetben nem társada-
lom, hanem kadaver — hulla.

Hadd szólítsuk hát néven ezt a lel-
ket. Mivel honorálja, mivel hálálja
meg egyeseknek önzetlen buzgalmát?
Ilyenformán ni. Előre küldi, az elő
tűzvonalba állítja őket s mikor már
meg van szereve a meghódításra
szánt terület, akkor a tartalék-csapat
visszavonul s még csoda, ha nem él-
celődik is. Beszéljünk világosan, hi-
szen kevesen értik a metaforák nyel-
vét. Néhány ember megteremtette,
létrehozta a sokat emlegetett fogyasz-
tási szövetkezetet. Most ez a néhány
ember megpihenne a fáradozás után.
Megnyugtató a gondolat, hogy mun-
kájuk nem volt meddő. És ez a ne-
hány ember most is aggódik, töpreng

A „Mezőségi Híradó“ tárcája.

Merengés.

Ott ül kint a kertben. A rezgő nyárfák
susogó lombjai között bágyadt napsugarak
hatolnak át — búcsúzó őszi napnak utolsó
sugarai.

Körülötte, mellette a hervadás, a pusztulás képe, de ő nem látja — ő csak me-
reng, mereng a távoli emlékeken, melyek
ellenállhatatlan bűbájával vonják mind mesz-
sebbre, mind tovább . . . oda, hol
könnyelmű lepkék szállongnak a levegő-
gömben, himes, aranyos szárnyaik csillognak
a nevető napsugárban, madarak dalolnak,
virágok feslenek . . .

A tavasz ragyogtatja körülötte minden
bájjait! . . . És újra előtte áll ő, és újra
látja büszke alakját, újra hallja szelid,
susogó beszédét s alig győzi beszívni ama
tuláradó, forró szerelemtől, gyöngéd híz-
géstől pajzánul csapongó szavak illatát . . .

Körülötte, mellette a pusztulás, a herva-
dás képe . . . a búcsúzó őszi nap bágyadt
sugarai sárgára festik a rezgő nyárfák
leveleit, melyeket lassan, lassan fonnyaszt
az őszi ridegsége s irgalmatlanul tép, szak-
gat, miként a halál a mulandóság gyer-
mekeit. A szellő hidegen suhan el mellette,
szinte megborzong érintésétől; összéb-
vonja halkan hullámozó keble fölött a ken-
dőt és mereng, megint csak mereng . . .
A sárga poronddal beterített utra zörögve
hull egy-két elhervadt falevél . . . Meg-
rezzen . . . Az a zizegés, mit a hulló
levelek zöreje okoz, olyan szomoruan za-
varja fel csöndes merengéséből . . .

. . . Lelke elmúlt idők régi örömeinek
behantolt sirja fölött csapong, melyben
szívének megtört hite nyugszik. Mert ő is
volt egykor fiatal, ő is szeretett és remélt,
de miként annyian — ő is csalódott . . .

Nem szentimentalizmusból fakadó bánat,
nem röpke fájdalom, nem észbontó keser-
gés támadt csalódott szívében — hanem
valami leirhatatlanul kínos megnyugvás,

valami csöndes, fájó melánkolia, mely
olyan, mint az őszi alkony: lassan fonnyaszt,
lassan hervaszt . . . Halovány arcán még
mindig ott dereng a szépség varázsa,
merengő szemeiben a régi lángok vissz-
fénye szinte ihlettel ég, hanem azért meg-
látszik rajta, hogy csak amolyan kora élő-
halott, a kinek a világhoz semmi köze, a
ki csak a mult édesen fájó emlékeinek él.

Nem érintkezik az emberekkel, 26 éve
daczára egyedül él otthon, csöndes ma-
gányában. Nap hosszat dolgozik, olvas s
csak az alkony csalja ki a kertbe, hol a
virágok és bokrok között andalogva, ren-
desen a rezgő nyárfák zizegő ágai alatt
pihen meg s ott mereng órák hosszat né-
mán, mozdulatlanul . . .

Mereng . . . hisz valamikor az ő szívé-
ben is tavasz volt, bűbájosan édes kikelet.
Lelkén ott ragyogott a kedély zománcza
s egész lényét a boldog ifjuság hódító
varázsa lepte el. De jöttek az álmok, az
ábrándok . . . Egy ifju hozta meg őket
egy sugár barna ifju, a kinek a hangja

és gondolkozik. Még várja a társadalom lelkének megrázkodását, reményli az illem és karakter elveinél fogva, hogy a társadalom őket cserben nem hagyja. Ha pedig így lenne — mitől Isten mentsen — egygyel ismét szaporodnék a szomorú tapasztalatok száma. Ha máshol terem is rózsát a társadalmi érdekek dédelgetése, felkarolása, itt bogáncskoró hozza a jutalmat. Igazán helyén való idéznünk a nagy gondolatot: a nép, mely önkényt hajtja fejét a járomba, nem érdemes szánakozásra?

Mi lesz tehát a mi fogyasztási szövetkezetünkkel? Majd megválnak később.

Statisztika és pályaválasztás.

Bármennyire elcsépett téma is, a pályaválasztásról írni sohasem fölösleges, mert ez egyik leglényegesebb kérdése és feladata egy szülőknél, mint a tanulóknál. Most a vakációban megint elsőrendű aktualitás lett a pályaválasztás, most dönt ezer szülő és gyermek a fölött, hogy milyen munkában, mely hivatásban keresse meg a kenyerét.

Valószínűleg a pályaválasztás kérdését tisztázandó adta ki a statisztikai hivatal nemrégiben a kimutatást arról, hogy a júniusban maturált ifjak milyen pályát választottak. A magyarországi középiskolákban az idén 557 fiatalember tette le az érettségi vizsgálatot. Ezek közül 24 százalék választotta a jogi pályát, 18.4 százalék a technikai pályát, 8.9 százalék a tanárit, 8.5 az orvosit, 7 százalék a kis hivatalnokit, 6 százalék a kereskedőt, 4.8 a gazdaságit, 3 százalék a művészt, 2.4 a vasuti és postait, 2 a teológiai és 2 százalék az állatorvosit.

E statisztikából látható, hogy még mindig a jogászi pályára menők vannak nálunk többségben. Azonban mégis megcsappant ez a szám, mert hiszen 20 év előtt a művelt magyar ifjuság 50 százaléka lépett a jogászi pályára. Örvedetes

olyan édes, arcza olyan kedves, szemei olyan ragyogók voltak előtte szebb és kedvesebb mindazoknál, akiket eddig ismert.

És aztán megismétlődött Isten tudja hány milliómodszor a régi történet — a mely mégis mindig új marad — a melynek egy sziv, egy élet lett az ára. Mert addig hallgatta azt a susogó beszédet, addig nézte azokat a szemeket, míg egyszer csak fölgyult szívében a szerelem örök lángja — az a mohón lobogó, önmagát elemésztő s mégis örök láng, a mely míg kínnal éget, annyi örömet, annyi mámort, annyi üdvöt nyújt az életnek. Olyan közel állott már a teljes boldogsághoz, de az az ifju egyszer, egy borongó őszi napon — elhagyta Elhagyta könnyelműségéből, elhagyta gyöngeségből, hogy egy másikat szeressen ismét . . .

Azóta megtört a hite, megtört a re

jelenség, hogy az 50 százalékból 2.4 százaléka lett az idők folyamán. Az első tanulság tehát, melyet a szülők e statisztikából meríthetnek, az, hogy a még mindig kényelmesnek és biztosnak látszó jogászi pályára ne siessenek adni a gyermekeiket. Ugyancsak azt is hirdeti a statisztika, hogy Magyarország kezd a fiskális ország jellegéből kivetközni, a 24 százalék évről évre kisebb lesz és megszűnik az aránytalanság, amely a főiskolák jogi szakát tulsufolja, de a többi szakot üresen hagyja.

A művelt magyar ifjuság 18 százaléka van már ma a technikai pályán és ez az arány éppen megfelelő. Sem az építkezés, sem az ipar nincsen Magyarországon annyira kifejlődve, hogy e 18 százalékon felül is fehér kenyeret tudna adni diplomás technikusoknak. Ellenben kevés orvos van. Amikor minden város és minden hatóság, a kormány s a nagyobb vállalatok is arra törekcsenek, hogy minél jobb közegészségi állapotokat teremtsenek, amikor még Magyarországon száz és száz olyan község van, amelynek nincs orvosa egyszerűen azon okból, mert az orvost kapni nem tud, az orvosi pályán megállapítható még az egészséges kereslet, keveseljük a 48.5 százalékot, amely a lematúrázott ifjak közül az orvosi szakon folytatta tanulmányait. Ez a szak kibírja még egyszer annyi százalékot, mert kevés az orvos a falvakban és még kevesebb a jó orvos. A szülők tehát helyesen teszik e statisztika nyomán, ha fiaikat orvosi pályára adják.

Ugyancsak keveseljük a gazdasági pályára lépőket 4.8 százalékat. Magyar ország ma is par excellence földmivelő állam, amely szűkében van állandóan a gazdatiszteknek.

Biztos és jól jövedelmező pálya ez, amely annál nagyobb hasznot hajt, minél jobban megtanulja a gazdatiszt a mesterségét. És sok földbirtok van Magyarországon, amely csak azért nem hozza meg teljes jövedelmét, mert nem modern szakszerűséggel kezelik. Minél több lesz a képzett, akadémiát végzett gazdatiszt annál intenzívebb lesz náluk a földmivelés, amely a legtöbb vidéken és a legtöbb uradalomban még ma is a félszázad

ménye . . . Elzárkozott a világtól, el az emberektől, hogy otthon csöndes magányában, ott a rezgő nyárfák alatt merengjen hogy elsirassa vesztett édenét, hogy visszavarázsolja eltűnt paradicsomi boldogságának csillogó képeit . . .

Körülötte, mellette a pusztulás, a hervadás képe . . . A szellő meg-megérinti a rezgő nyárfák sárguló leveleit, melyeket lassan lassan fonnyaszt az őszi ridegsége s irgalmatlanul tép, szakgat, miként a halál a mulandóság gyermekeit . . .

Lábai elé a sárga poronddal behintett utra zörögve hull le egy-egy elszáradt levél, s az a zizegés, az a kis zaj olyan szomorúan zavarja föl csöndes merengéséből . . .

Zalár.

előtt kitaposott nyomokon halad. A szülők tehát egész bátran adhatják gyermekeiket a gazdatiszti pályára is.

Fellette kevés nálunk az állatorvos is. Ez a pálya még egyszer annyi művelőt bírna el, mint a hány diplomás ember el utána.

HIREK és VEGYESEK.

Emlékeztető.

Szombat, szept. 9. Kl. Péter. Vasárnap, szept. 10. Mária nevenapja. Hétfő, szept. 11. Jácint vt. Kedd, szept. 12. Guidó hv. Szerda, szept. 13. Amat. p. Csütörtök, szept. 14. Szentkereszt felm. Péntek, szept. 15. Nikoméd vt. Szombat szept. 16. Editha sz.

— **A pörzsölő nyári napokat** csaknem átmenet nélkül követte a borongós ősz. Még le sem hullott szomjas talajunkra a máskor szokásos hideg őszi eső s már előkerültek a meleg felöltők, mert szeles és hűvös az idők járása. Különösen a reggelek és esték juttatják eszünkbe, hogy vége van a nyárnak s elközelgett az ősz, melynek lefolyása hervadás és vége a szépséges természet halála. Vidékünkön is lázason folyik az őszi munka; a cséplés: eredménye nem kielégítő; sarju-kaszálás: gyöngén fizet. Egyetlen megnyugtató tudat, hogy az állatállomány kiteleltetésében zavarok nem állhatnak be, mert réteink első termése bőséges kárpótlást nyújt a második kaszálás kevés voltaért.

— **A muzsák falai** benépesültek, de a patriarkális falvak uri lakásaiban annál nagyobb a csönd. A szünidő éleltségnek csupán az emléke. Megérzik a változást a falvak is. A vidám diák-sereg nem élénkíti az egyhangu életet, szóval visszaesünk a régi kerékvágásba.

— **Olyanforma hangokat hallunk**, hogy pár közleményünk egyik-másik mezősi osztálynak elevenére talált. Csak örülhetünk. Így van rendjén. Szívesen vennők, sőt elvárnók, hogy valami egészséges eszmecsere is meginduljon valahára. Ezt biztató jelnek tekintenők.

— **Tagadhatatlan**, hogy népünk sok tekintetben visszamaradó, vagy ha jobban tetszik elmaradott állapotban van. Kevés az igénye s lelki szükséglete alig több a semminél. Ilyen viszonyok között igaz örömmel üdvözljük a mozgalmat, mi pár mezősi községben közelebből megindult. Népörök vannak alakulóban. Ezt minden népbáratnak lelkes figyelmébe ajánljuk. Lelkész, jegyző, földbirtokos, tanító nemzeti szempontból is igen sokat tehet, ha kellő iránybatereli ezt az igazán méltánylandó mozgalmat. Sok a nehézség, de annál megnyugtatóbb az eredmény.

— **Halálozás.** A moci iparos osztály egyik derék és köztisztelőben álló tagját Kaizer György fodrást sulyos csapás érte a napokban. Áldott lelkü neje szül. Gerhart Mária folyó hó 3-án rövid szenvedés után elhunyt. Temetése f. é. szept. 5-én d. u. 1/2 4 órakor volt óriási részvét mellett. Nem hiányzott onnan senki, kit a becsülés, barátság a derék iparos családjához fűzött. A mélyen sujtott férj és bánatos rokonok mérhetetlen fájdalmát enyhítse némileg a részvét. Az elhunyt haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki. Alólirottak a sziv legmélyebb fájdalommal jelentik, hogy a gondos, szeretett nő és testvér Kaizer Györgyné szül.

Gerhart Mária életének 37-ik, boldog házassága 10-ik évében, folyó hó 3-án este 8 órakor rövid szenvedés után megszűnt élni. Földi részei f. hó 5-én d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. szertartás szerint Mocson, az ev. ref. köztemetőbe örök nyugalomra helyezni. Mocs, 1905. szept. hó 4. Kaizer György, mint bánatos férj. Gerhart István és neje; Gerhart Juliska, férj. Pali Istvánné; Gerhart Anna, férj. Kossuth Mihályné, mint testvérei és sógorai. Zrena Mihály és neje; Kaizer Mátyás és neje; Gyurkován Konrád és neje. mint sógorai és sógornői és több távoli rokonok.

— **Kitüntetés.** Az Ostendében üdülő perzsa sah és tanácsosa meleg elismerésben részesítették Feller V. Jenő stubicai (zágrábmegyei) gyógyszerészt azon alkalmából, hogy a Feller-féle Elsa-Fluidot kipróbálták. A perzsák népszerű uralkodója Mozaffar Eddine sah Ő felsége a nap és oroszán rendjelet adományozta Fellernek és úgy ő, mint tanácsosa Hassan khan, megleghangu levélben adta tudomására a kitüntetésnek, hogy szerét a Feller Elsa-Fluidot állandóan használja, mert hatásával meg van elégedve.

CSARNOK.

A bunda.

A játéktérme káprázatos fényében selyemruhás dámák, frakkos urak tolongtak az asztalok körül. Mindenki játszott a rouge et noir és trente et quarante esélyeinek forgandósága szerint hol itt, hol ott gyülemltet fel egy-egy kis aranyhalom. A nagyüzdelemben csak Armand-Dorier, az én amerikai barátom nem vett részt. Ott állt mögöttem nyugodtan, gunyos mosolylyal nézte, mintha soh'se ismerte volna a roulette izgalmait. Rosz indulatu szerija közepébe kerültem, szakadatlanul a vörös jött ki, én pedig a játékos konok ragaszkodásával a fekete színre kvekáztattam aranyaimat. Már a huszadik tétet vesztettem, mikor Dorier beleavatkozott:

— Ugyan hagyja már abba, hisz látja, hogy nem megy. Jöjjön inkább egy kis sétára a parkba.

Szót fogadtam s néhány perc múlva a klub körül elterülő part fasoraiban járkálva szívtuk az ózondus levegőt, Dorier folytatta a korholást.

— Édes barátom maga tulságosan szenvedélyesen játszik. Én jóval idősebb vagyok, többet is láttam; higye el nem magának való ez a játék, rossz vége lesz.

— Ön úgy beszél kedves Dorier, mintha teljesen ment volna ettől a szendvedélytől. Sohase játszik?

— Nem barátom, soha azaz hogy tizenöt esztendő óta nem teszem.

— Egyideig valóságos füstfelhőket fújt maga elé illatos havannájából, aztán folytatta.

— Életem legszomorubb estélyének története fűződik ehhez az elhatározásomhoz s az a történet itt játszódott le ezen a bájos, de mérges levegőjű helyen. Nézze csak barátom a hajamat, ugy-e érdekes. Az egyik fele köröm fekete, a másik hófehér. Nos ezt az érdekességet is akkor szereztem. Nem szeretek róla beszélni, de

ha nem untatom, elmondok néhány szóval, hadd okuljon belőle.

— Dehogyan untat, feletem, áhitattal hallgatom.

— Nos barátom, mondtam önnek, hogy tizenöt év óta nem játszom. Akkor Bulgáriában éltem a feleségemmel. Szép fiatal asszony volt, előkelő házból való s két-százezer frank hozományt is kaptam vele. Szófiában volt virágzó termény-kereskedésem, szorgalmasan dolgoztam s a legjobb uton voltam, hogy milliomos váljék belőlem. Azután hirtelen beütött a katasztrófa. Néhány nagy cég, amelynek sokat hiteleztem megbukott, azaz hogy megszökött a pénzemmel. Mindenemet elvették, még a butoraimat is. Mindössze tizezer frankot sikerült megmentenem s egy értékes czobolyprémes bundát, a feleségemet, mely testvérek között megért ötezer frankot.

Ott hagytuk Szófiát s elhatároztuk, hogy Párizsba megyünk szerencsét próbálni néhány frankunkkal. De utba ejtettük ezt a büntanyát. Nizzában egy kis szállóban vettünk lakást s ájtártunk ide szerencsét próbálni. Eleinte nyertem néhány száz frankot s egyszer elkapott a játék láza. Éreztem, hogy itt visszanyerem vagyonom egy részét. A feleségem sirva könyörgött, hogy hagyjam abba, fiatalok vagyunk még, munkával visszaszerezhetjük, ami elveszett, míg ha ezt a kis tőkénket is itt hagyjuk, éhen halhatunk abban a kegyetlenül nagy városban. Nem hallgattam rá. Nem is avatkozott többé bele a dolgaimba, de nem jött el velem a játéktérembe se.

Igaza volt. Egy héttel később, mikor estetelé kijöttem a játéktéremből mindössze tíz frankom volt.

Iszonyu kétségbeesés fogott el. Mint egy örült úgy járkáltam ebben a parkban és nem láttam más menekülést, mint a tengert, mely már előttem is annyi szerencsétlent temetett magába. A szállóban tartoztunk s annyi pénzem se volt, hogy nőmet elvihettem volna vacsorázni. Akkor hirtelen mentő gondolatom támadt, eszembe jutott a bunda. — Az utolsó szalmaszál. Nem haboztam, a legközelebbi vonattal átsiettem Nizzába a feleségemhez.

(Folyt. köv.)

A szerkesztőség üzenetei.

N-nak Helyben. Hét éve épen most szept. 10-én, hogy *Erzsébet királynét* Genfben meggyilkolták. Voltaképen azonban akkor halt meg, 1889. jan. 30-án, mikor egyetlen fiának halála hírét megvitték neki. Attól a perctől kezdve teljesen elvonult a világtól, remete lett. Az egész ragyogó világból azonban mégis elvitt két emléket magával a „Mater dolorosa”. A külső nagy világra való emlékeztetőül egy nagy költő alakját, *Heine* Henrikét, a ki nem királyok, hanem emberek számára zengett, sirt és kacagott szabadságról, szerelemről és haladásról. A maga világából pedig elhunyt fiának emlékét, a kit szintén emberi nagy kiválóságok tettek volna valakivé, korona nélkül is. Az ő tiszteletükre s emlékeztetükre építette a klasszikus görög földön, *Korfu* szigetén (fekszik Görögország nyugati oldalán, Epirusztól nyugatra, a *Jóni*-tengerben) az ő csodaszép márványpalotáját, az *Achilleion*-t, melyet a görög regehősről nevezett el, a kit szintén virágjában lehullottan siratott az anyja. A költő s a királyfi szobra ékesíti a pa-

lota görög templomát. A költőé úgy került oda, hogy mikor egész Németországban városról-városra bolyongott a *Heine* szobra s nem akadt német város, mely az „istentelen forradalmár” emlékének hajlékot adott volna, a királyné adott neki hajlékot és menedéket. A párizsi *Montmartre* temetőben porlad a szerelem szomorú dalnokának földi szenvedésekben megviselt teste. Az egyszerű sirhantra eddig mindig friss virágot hozott a halottak ünnepe; egy gyöngéd léleknek, egy ismeretlen valakinek megemlékezése volt ez és nem tudta senki, hogy kitől ered. Csak sejtették. És beszéltek is, hogy a magyarok koronás pátronusa, *Erzsébet* királyné küldi azokat a virágokat, ő, az igaz érzések dalnokának kedvelője. És most itt van reá a bizonyosság is. *Erzsébet* királynő halála után egy párizsi hír járta be a világot, hogy a *Heine* sirja pusztán és üresen áll. *Korfu*-sziget nyugati partján a most eliszaposodott kikötő (Kalikiopulo) bejáratánál levő kösziklához fűződik a *Pondikonisi*-ről (Odysseus kövé vált hajójáról) szóló monda — ez a rész is igen kedves helye volt a boldogult királynénknak. A sziget ó-kori neve *Kor-kyra* volt; jelenleg politikai tekintetben a görög királysághoz tartozik. (vé.)

Sz. 3577—1905. tkvi.

Hirdetmény.

A m. kir. igazságügyi miniszter 1903. évi november hó 11-én 35707 I. M. I. szám alatt elrendelte, hogy a moci kir. jbiróság, mint telekkvi hatósághoz tartozó Botháza község telekjegyzőkönyveibe felvett ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. t.-cz., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának, az 1892. XXIX. t.-czikkben szabályozott eljárás és ezzel kapcsolatban a telekkvi bejegyzések helyesbítése fogatosittassék.

E célból a helyszini eljárás a nevezett községben 1905. évi október hó 12-én fog kezdődni.

Ennél fogva felhivatnak:

1. mindazok, a kik a telekkvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkvi hatóság kiküldöttje előtt a kittizött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz, tulajdonjogot tartanak, de telekkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átirásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15—16. és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényüket a kiküldött előtt igazolják avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek és

3. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilváníttatása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől eslesek.

Mocs, 1905. évi szept. hó 2-án.

Torday Sándor,
kir. jbiró.

Sz. 3545/905. tkvi.

Hirdetmény.

Keszű községre nézve az 1892. XXIX. t.-cz. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekjegyzőkönyvekbe való bejegyzése és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbitése iránti eljárás befejeztetvén, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§ ai alapján ideértve e § oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. § aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. § a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. § a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. § a alapján történt törlések érvénytelenségét támogathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis az

1906. évi március hó 15-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §-ainak esetében, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1906. évi március hó 15. ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik az 1-2 pontban körülírt eseteken kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik — ideértve azokat is, kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXVIII. t.-cz. 16. § a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1906. évi márcis hó 15-ik napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak,

az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Mocs, 1905. aug. hó 29.

Torday Sándor,
kir. jbiró.

Az egészség a fő!
 melyet csakis kellő szellőztetés által érhetünk el
BECK KAROLY
 szabadalmazott ablakszellőztető-készülék-készítő
 Budapest, VIII., József-utca 28.
 Szabadalmi szám 16794.

BECK KÁROLY-féle ujonnan feltalált és szabadalmazott ablakszellőztető készüléke.
 Magyar gyártmány, mely most már felülmulja az összes külföldi és mostanáig alkalmazott szellőzőket, úgy czélszerűségben, jóságban, mint olcsóságukban. Minden ablakra alkalmazhatók. Egészségügyi szempontból 45% nyitás által légvonalat kizárva.
 Ablakszellőztető-készülékeim használatban vannak a következő nevezetesebb helyeken: Budapest, Nemzeti Kaszinó, Kossuth L.-utca. — Kereskedelmi Minisztérium, Budán. — Ref. főgymnázium, Deák-tér. — Magy. kir. Ludovika Kispesti állami elemi iskolában s több kórházakban és iskolákban, a fővárosban és vidéken, kitünőnek bizonyult.
 Megrendelések úgy Budapesten, mint a vidékre gyorsan és pontosan eszközöltetnek.
 Ablak-szellőzők 7 kor. 60 fill.-től feljebb — Költségvetések ingyen és bérmentve. —
 Több mint 3000 drb már használatban van Számtalan elismerő levél van kezeimben, mely a t. közönség meglegedését nyilváníttja. — Mérték vétele végett sziveskedjék hozzám fordulni. Mindennemű épület és műlakatos munkát készítek a legjobb kivitelben. —

KERESKEDelmi IRODA BUDAPEST, KEREPESI-UT 65.

Küldemények utánvét mellett.

Szenzációs teljes komplett remek ágykészlet rumburgi vászonból, 2 párna, 1 kaprice, 1 paplan áthuzat, szegélyes, divatos minta 4 firt 90 kr.

Ajour kidolgozás 6 firt 50 kr. Kézi slingelés 7 firt 50 kr.

Kelengyevászon valódi és legfinomabb 6 firt 90 kr.

Különlegesség: Double-selyem imitáció paplan, felül és alul két színben remekül kidolgozva, mindkét oldalán használható, minden színben csak 6 firt 90 kr.

Menyasszonyi és csecsemő-kelengyék már 7 firtól feljebb.

Remek 6 személyes kávé készlet, minden színben csak 95 kr., 1 firt 40 és 1 firt 90 kr.

Finom ajour 6 személyes kávé készlet, minden színben 2 firt 20 kr., 2 firt 90 és 3 firt 45 kr.

Remek 6 személyes vászon Damaszt-garnitúra csak 2 firt 10 kr., 1 firt 90 kr., 3 firt 40 és 3 firt 90 kr.

Szép mintázott vászon törülköző 6 drb csak 1 firt 25 kr., 1 firt 72, 2 firt 90 és 2 firt 10 kr.

30 rőfös csoda vászon csak 3 firt 65 kr.

30 rőfös vég bőrvászon csak 4 firt 15 kr.

30 „ „ irlandi vászon csak 4 firt 95 kr.

30 „ „ gyöngy vászon csak 5 firt 45 kr.

30 „ „ rumburgi vászon csak 5 firt 60 kr.

30 „ „ prima rumburgi vászon csak 6 firt 40 kr.

50 „ „ rumburgi vászon csak 10 firt 40 kr.

30 „ „ jó chiffon csak 4 firt 65 kr.

30 „ „ R. chiffon csak 5 firt 40 kr.

30 „ „ R. R. chiffon csak 6 firt 85 kr.

30 „ „ csikos kanavász csak 3 firt 25 kr.

30 „ „ csikos vagy kockás prima kanavász csak 4 firt 55 kr.

30 „ „ speciális kanavász 5 firt 40 kr.

30 „ „ fehér csikos csinvat 6 firt 35 kr.

30 „ „ fehér virágos csinvat 7 firt 40 kr.

Varrás nélküli vászonlepedő 2 m. hzsszá és 1 1/2 m. széles csak 92 kr.

Ugyanaz remek vászonból 1 firt. 5 kr.

Atlasz-selyempaplan minden színben, gyönyörű kivitelbe 7 firt 50 kr.

Ugyanaz divatos fodorral 10 firt 50 kr.

Paplan-gombok selyem paszomány kézimunka, tucatja 30 kr.

Egyébként minden e szakmához tartozó legfinomabb árukkal is szolgálhatunk s tekintettel arra, hogy csakis direkt

gyarakat képviselünk, ugyanoly, aránylag mesés olcsó árakban szállíthatjuk.

Creaszlepedő legfinomabb, varrás nélküli 1 firt 35 kr.

Remek női ing vászonból kézi himzéssel 85 kr., 1 firt 15 és 1 firt 55 kr.

Remek női chiffon ing schweizi himzéssel csak 1 firt 10, 1 firt 42 és 1 firt 74 kr.

Remek női háló corzeta, nagy választékban csak 98 kr., 1 firt 25 és 1 firt 56 kr.

Remek női chiffon nadrág 90 kr., 1 firt 18 és 1 firt 45 kr.

Remek női chiffon alsószoknyák, himzéssel csak 1 firt 35, 1 firt 75 és 2 firt 25.

Legujabb női ajour vászon ing mesés olcsó ára csak 1 firt 65 kr.

Remek cloth és posztó alsó szoknyák csak 1 firt 65, 2 firt 15 és 3 firt 22 kr.

Férfi ing, legdivatosabb, finom angol batiszt, puha mellű különlegesség 1 firt 55 kr.

Férfi ing, redős, vagy piké mellű legjobb R. chiffonból csak 1 f. 40 kr.

Férfi háló ing legjobb chiffonból divatos mintában csak 1 firt 15 kr.

Selyem cloth paplan, remek munka, minden színben csak 3 firt 95 kr.

Cachemir paplan ép úgy készítve 3 firt 85 kr.

Női és férfi legujabb eqttist divat zsebkendők fehér és mintázott, tucatja 1 firt 75 kr.

Harisnyák, női és férfi, minden árban és minőségben, legjutányosabban.

Pohártörők vászonból, tucatja 96 kr.

Paplanhuzatok mérték után, finom vagy erős szálu vászonból varrás nélkül, egy szélességben 2 firt. Ugyanaz szegélyekkel 2 firt. 50 kr.

Férfigallérok a létező legjobb és legfinomabb minőségben tucatja 1 firt. 80 kr.

Ugyanaz közép jó minőségű tucatja 1 firt. 20.